

for vort Jernbanevæsens Udviklings Skuld i de forskjellige Egne af Landet, herefter komme med disse Principer, vilde bekræfte ved Afstemningen over dem. Selv om det skulde føre til en Vedtagelse, saa erkjender jeg, at efter Tiden kunne vi ikke naae Andet i Aar end, at vi alligevel ved tredie Behandling af de to Lovforslag maa se at forme dem begge, Syde og Sjællandsfar, i en saadan Skikkelse, at Ministeren og Landsthinget ville kunne blive glade ved dem. Det vil jo være Maalet for vore Bestræbelser her. Men jeg mener samtidig, at enhver Afstemning, vi faae for de Ansuelser, vi tro at burde slaa fast i Diskussionen mellem os angaaende disse Spørgsmaal, enhver Tilslutning dertil vil være en Veiledning ogsaa for Ministeriet, naar det udarbejder sine Forslag, og det vil ikke saa let mere her komme med to Forslag, ved hvilke den rige Egn skal have en Million mere, end Ministeren har forlangt, uden Tilskud fra Egnen, medens der for den fattige Egn's Bedkommende skal trækkes af paa Statskassens Tilskud, og desuagtet skal den selv give Tilskud. Naar en Minister har en saadan Afstemning fra Folkethinget, som jeg ønsker, vil han se, at det ikke nytter at gaa til Folkethinget med saadanne Forslag som disse, idet Thinget har udtalt sig for almindelig Retfærdighed paa det Omraade. Har det en Gang gjort det, vil det formentlig fastholde den Ansuelse og i den Henseende ikke kjende Forskjel hverken paa Høire eller Venstre, hverken paa Smaa eller Store, hverken paa Syde eller Fynbo eller Sjællandsfar. Jeg tror, det vil være en god Lære for Administrationen og for alle høie Bedkommende i Behandlingen af saadanne Sager. Derfor lægger jeg et godt Ord ind ved denne Behandling for det principale Vædringsforslag uden Hensyn til, hvilke Behæftelser det kan faae ved Afstemningen over Underænderingsforslagene, hvorom jeg ikke skal udtale mig.

Alberti: Jeg maa først gjøre den almindelige Bemærkning, at jeg i og for sig ikke har Noget imod denne Lov om en Jernbane fra Slagelse til Næstved, med en Ombygning af Banegaarden i Slagelse, som nu foreligger, og jeg kan gjerne være tilbøielig til at stemme for dette Lovforslag, thi jeg erkjender, at det opfylder et Krav for den sydvestlige Del af Sjælland, der er fuldstændigt berettiget, og erstatter den Uret, som er gjort Slagelse By ved at lægge Banegaarden saa langt derfra, som Tilfældet har været i over 30 Aar. Jeg vilde imidlertid heller ikke være kommet med mit Underænderingsforslag, hvis ikke Thingets Formand havde stillet forskjellige

Forslag om sjællandske Jernbaner. Jeg mener nemlig, at de Jernbanespørgsmaal, som jeg her bringer frem, tildels have en større historisk Interesse og Berettigelse end noget af de Spørgsmaal, som Thingets Formand stiller, og med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal, som mit Underænderingsforslag omtaler, da tror jeg, at de have i alt Fald lige saa stor lokal Betydning og Vægt som den ærede Formands Forslag; men jeg maa tilføie, at jeg ikke er nogen Modstander af de Baner, som den ærede Formand tiltænker Sjælland, med Undtagelse i alt Fald af en Strækning, som jeg senere skal fremhæve. — Jeg kommer nu til at omtale og begrundede Forslag, som jeg har troet det rettest at stille. Lige fra den Tid, da den vestjællandske Jernbane blev anlagt, har der været en almindelig Klage over, at der har været og endnu er for saa Holdepladser og Stationer i den vestlige Del af Sjælland. Jeg vil i den Henseende blot minde om, at fra allerførst af har der paa de 4 Mil fra Rjøbenhavn til Roskilde foruden de 2 Endestationer været 4 Stationer, og i Modsetning hertil, at der fra først af paa Strækningen fra Roskilde til Korsør ikke var mere end en eneste Landstation, nemlig den ved Borup. Senere er — og det er kun ved private Opførelser — to andre Stationer komne til, den ene i Viby og den anden i Forlev, som jo endogaa kun kan kaldes en Holdeplads. Jeg siger, at dette er almindelig anerkjendt, og det har været bebrejdet det sjællandske Jernbaneselskab mangfoldige Gange, at der ikke blev anlagt i det Mindste to Landstationer til, hvoraf den ene ved Overfjørselen af Landeveien ved Hjemmeslev. Enhver, der kjender Befolkningens Antal omkring Sorø, veed, at en stor Strækning paa Grund af den affides Veliggenhed, som den nuværende Banestation ved Sorø har, er blevet stedmoderligt behandlet, og at Holdepladsen ved Hjemmeslev vil være en stor Fordel for Befolkningen. For 4 Aar siden sendte en Del af Kommunerne deromkring en Deputation til den daværende Indenrigsminister Skel og anmodede om at faae denne Holdeplads ved Hjemmeslev. Det var ganske kort efter at det sjællandske Jernbaneselskab havde afhændet de sjællandske Baner til Staten. Den ærede Minister svarede den Gang Deputationen — det var mundtiligt — at det kunde godt være, at det var en berettiget Fordring, men der var flere andre Ting, der skulde ordnes med Hensyn til denne Bane, efter at den var gaaet over til Staten, og han vilde derfor ikke give noget endeligt Svar, inden han havde taget alle derhen hørende For-